

הדגים, שכתוב ומלאו את המים
בימים. ועל זה כתוב (תהלים קד) מִה
רבו מעשיך ה' פֶּלֶם בְּחִכְמָה
עשית.

תוספתא

אשכול הפפר דודי לי. אשכול - זו
האם העליונה. מה אשכול
מתקשט בכמה עלים בכמה
זמורות לישראל שאוכלים אותו,
כך השכינה העליונה מתקשטת
בכמה קשטים של שמונה כלים,
מכמה קרבנות, מכמה מיני
תכשיטים של כפרה לבגיה, והיא
עומדת בהם לפני המלך, ומיד -
וראיתה לזכר ברית עולם,
ונותנת להם משאלותם) לנו את
בקשותיה בברכות הללו שתקנו
רבותינו בתפלה לבקש לפני
המלך.

באותו זמן כל הדינים של
השכינה התחננה, שהיא הוה"י
אדנ"י, מתהפכים לרחמים, כמו
זה יהו"ה, לקים (ישעיה) אם יהיו
חטאיכם פשנים פשג ילבינו -
יהו"ה. אם יאדימו כתולע -
הוה"י. פצמר יהיו - יהו"ה. בכל
דינים זה (כל הדינים של זה) מתלבנים
מהשכינה העליונה.

והיא השכינה הוה"י, (בראשית א)
להט החרב המתהפכת לשמר את
דרך עץ החיים. ופרשה רבותינו,
שמתהפכת לפעמים רחמים,
לפעמים דין, לפעמים אנשים,
ולפעמים נשים. לפעמים דין כמו
זה הוה"י. לפעמים רחמים כמו
זה יהו"ה. שהרי הוא מצד של עץ
חיים, כל הדינים מתהפכים
לרחמים. ומצד של עץ הדעת טוב
ורע, כל הרחמים מתהפכים לדין,
לדין בהם את אותם שעוברים על
דברי התורה.

ועין זה בעולם הפא, שהוא בינה,
כל שמות הדין מתהפכים בה לדין
לרחמים, משום זה פרשה

שלטין על כל שאר נונין, דכתיב ומלאו את
המים בימים. ועל דא כתיב, (תהלים ק"ד) מִה רבו
מעשיך ה' פֶּלֶם בְּחִכְמָה עשית.

תוספתא

אשכול הפופר דודי לי. (שיר השירים א) אשכול:
דא אימא עלאה. מה אשכול מתקשט
בכמה עלין בכמה זמורות לישראל דאכלין
ליה, הכי שכינתא עלאה, מתקשטת בכמה
קשוטין דשמונה כלים, מכמה קרבנין, מכמה
מיני תכשיטין דכפרה לבנהא, ואיהי קמת
בהון קמי מלפא, ומיד (בראשית ט') וראיתה
לזפור ברית עולם. ויהיבת (כ"א לון שאלתין דלחון) לן
שאילתין דילה, באלין ברפאן דתקיננו רבנן
בצלותא, למשאל קמי מלפא.

בהווא זמנא, פל דינין דשכינתא תפאה,
דאיהי הוה"י אדנ"י, מתהפכן
לרחמי, פגוונא דא יהו"ה, לקיים (ישעיה א) אם
יהיו חטאיכם פשנים פשג ילבינו, יהו"ה.
אם יאדימו כתולע. הוה"י. פצמר יהיו,
יהו"ה. בכל דינין דא (נ"א כל דינין דדא) מתלבנין
משכינתא עלאה.

ואיהי שכינתא הוה"י, (בראשית ג) להט החרב
המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים.
ואוקמוה רבנן, דמהפכא זמנין רחמי, זמנין
דינא. פעמים אנשים, פעמים נשים. זמנין
דינא, פגוונא דא הוה"י. זמנין רחמי, פגוונא
דא יהו"ה. דהא איהו מסטרא דאילנא דחיי,
פל דינין מתהפכין לרחמי. ומסטרא דעץ
הדעת טוב ורע, פל רחמי מתהפכין לדינא,
למידן בהו לאינון דעברי על פתגמי אורייתא.
ועין דא בעלמא דאתי, דאיהו בינה, פל שמיהן
דדינא מתהפכין בה (לדינא) רחמי, ובגין דא
אוקמוה רבנן, לא כהעולם הזה העולם הפא.